

Λευχαιμία

Λίλιαν Σαμιώτη Α'4

Η ιστορία της λευχαιμίας

- Η πρώτη δημοσιευμένη περιγραφή ενός περιστατικού λευχαιμίας στην ιατρική, έγινε το 1827, όταν ο Γάλλος φυσιολόγος [Alfred-Armand-Louis-Marie Velpeau](#). Περιέγραψε έναν εξηντατριάχρονο ανθοπώλη, ο οποίος ανέπτυξε μια ασθένεια, που χαρακτηριζόταν από αδυναμία, πυρετό, [πέτρες στα νεφρά](#) και σημαντική [διόγκωση του ήπατος και της σπλήνας](#). Ο Velpeau περιέγραψε την συνοχή του αίματος του ασθενούς "σαν χυλό" και πρότεινε ότι η εμφάνιση του αίματος οφειλόταν στην ύπαρξη λευκών αιμοσφαιρίων.
- Το 1845 μια σειρά ασθενών. Οι οποίοι πέθαναν, με διογκωμένες σπλήνες και και μεταβολές "στο χρώμα και στην συνοχή του αίματος" παρατηρήθηκε από τον παθολογοανατόμο J.H. Bennett. Χρησιμοποίησε τον όρο "λευκοκυτταραιμία" για να περιγράψει την παθολογική αυτή κατάσταση.

Τα αίτια

- Το τι προκαλεί τη λευχαιμία είναι άγνωστο. Ωστόσο, αποδεδειγμένα η μονάζουσα ακτινοβολία και χημικές ουσίες όπως το βενζόλιο προκαλούν λευχαιμία.
- Τα συμπτώματα της λευχαιμίας σχετίζονται με την ελάττωση των φυσιολογικών αιμοποιητικών κυττάρων στο μυελό των οστών που αυτό έχει σαν συνέπεια την αδυναμία του οργανισμού, αιμοραγίες από τη μύτη, τα ούλα και πυρετός με ή χωρίς διαπιστωμένη λοίμωξη.

Τα συμπτώματα

- Αδυναμία και κόπωση.
- Συχνές λοιμώξεις.
- Πυρετοί πολλές φορές χωρίς λόγο.
- Μώλωπες που εμφανίζονται με απλά κτυπήματα ή ακόμα και με μικρή πίεση του δέρματος. Οι μώλωπες αυτοί μεγαλώνουν και αργούν να υποχωρήσουν.
- Αιμορραγίες από τους βλεννογόνους αδένες, από τα έντερα ή και από το δέρμα.
- Πόνος στα οστά.
- Παρουσία και πρήξιμο λεμφαδένων κυρίως στις μασχάλες, στο τράχηλο και στο λαιμό.

Η διάγνωση

- Η λευχαιμία εντοπίζεται με δύο εξετάσεις – εξέταση αίματος και βιοψία μυελού των οστών. Η λευχαιμία, είναι ένας τύπος καρκίνου που μπορεί να διαγνωσθεί εύκολα με ενδείξεις από εξετάσεις αίματος, συνεπώς οι τακτικές εξετάσεις αίματος είναι πολύ σημαντικές για την πρόληψη και θεραπεία της λευχαιμίας.
- Η υπάρχουσα θεραπεία για τη λευχαιμία έχει ποσοστά επιτυχίας 80-90%. Η θεραπεία γίνεται σε εξειδικευμένα ιατρικά κέντρα ή σε εξειδικευμένες ιατρικές μονάδες του νοσοκομείου, με εκπαιδευμένους ιατρούς και νοσοκόμες, με έμπειρο ψυχολόγο και κοινωνική λειτουργό.

Οι θεραπείες

- 1. Χημειοθεραπείες
- 2. Ραδιοθεραπεία.
- 3. Μεταμόσχευση μυελού των οστών
- 4. Μεταμόσχευση περιφερικών αρχέγονων κυττάρων.

Βίντεο

- https://www.youtube.com/channel/UCFxIV1rdCVYgYNU7bd5d_KQ/videos/videos
- <https://www.youtube.com/channel/UCqrREZqn22kvZ63ANByed9>

